

حزب توده ایران
درباره پیش نویس قانون اساسی
نظر می دهد:
برابری کامل زن و مرد
در قانون اساسی
باید تصریح شود.

دوره هفتم، سال اول، شماره 34
شنبه 11 تیرماه 1358 تک شماره 15 ریال

حزب توده ایران پیشنهاد می کند که در مورد حقوق زنان نکات زیرین تصریح شود:
«قانون اساسی حقوق کامل سیاسی، اقتصادی، اداری مدنی، اجتماعی و فرهنگی زن را تضمین می کند. تامین برابری حقوق زن و مرد، شرط اساسی تحول بنیادی جامعه و ترقی آن است.»

در پیش نویس قانون اساسی در مورد برابری حقوق زن و مرد صراحت وجود ندارد. جملات کوتاه قانون اساسی درباره حقوق زن و خانواده مبهم، نارسا، دو پهلو و غیرکافی است. تکیه یک جانبه قانون اساسی بر حقوق زن به عنوان مادر، بدون تاکید بر حقوق برابر سیاسی اقتصادی و اجتماعی او، نمی توان به انتظارات زنان از انقلاب، که در پیروزی آن سهم غیر قابل انکار و ارزنده ای داشته اند، پاسخ گوید. اگر قرار است جامعه ما بر عقب ماندگی های خود چیره شود و به سطح متعارف ترقی و تکامل دست یابد، روشن است که نمی تواند از نیروی خلاق اندیشه و کار نیمی از جامعه کشور خود را بی نیاز دارد و آنان را فقط به عنوان مادر و مربی کودک بشناسد.

امام خمینی کرارا بر برابری حقوق زن و مرد تاکید کرده است. وظیفه تنظیم کنندگان پیش نویس قانون اساسی آن بود که این اصل صحیح و عادلانه را روشن، دقیق و بی خدشه در کلیه عرصه های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، اداری و مدنی برای زنان به رسمیت بشناسند، تا بنیاد مستحکمی برای تنظیم قوانین بعدی ایجاد گردد و ضامن معتبر برابر حقوقی زنان شود.

خواست قاطبه زنان آن است که در حیات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور امکان مشارکت فعال یابند، تمام قوانین بازدارنده ملغی اعلام شوند، شرایط لازم برای دست یافتن زنان، به تمام درجات اداری و شغلی فراهم شود، در حیات اقتصادی اثری از تبعیض نسبت به زنان باقی نماند، اقدامات ضرور در زمینه هماهنگ ساختن وظایف خانگی و اجتماعی زن به عمل آید، به عنوان همسر از حقوق برابر با مرد برخوردار باشند و در یک کلام، کلیه تبعیض ها از میان برداشته شوند، تمام مرزهای ممنوعه شسته گردند و زمینه لازم برای شکوفایی قریحه زن ایرانی فراهم شود.

نباید فراموش کرد که زنان و دختران، طی نسل‌ها زنجیری رژیم‌های ارتجاعی و زندانی‌خانه بوده‌اند و به همین جهت عرصه ضرور برای پرورش استعدادهای نهفته خود نداشته‌اند. برای جبران این عقب‌ماندگی و ایجاد زمینه عینی برای برخورداری از حقوق برابر در همه عرصه‌ها، لازم است حتی در برخی از رشته‌ها و به ویژه در رشته آموزش و پرورش، امکانات بیشتری در دسترس زنان و دختران گذارده شود، تا بتوانند به سرعت عقب‌ماندگی سالیان را جبران کنند.

لازم به تأکید است که میان انجام وظایف زن به عنوان مادر و وظایف او به مثابه فرد برابر حقوق اجتماع، به هیچ وجه تضادی وجود ندارد. این وظیفه دولت‌های ملی و خدمتگزار مردم است که بنیادهای لازم را برای کمک به زنان و ایجاد پیوند منطقی میان وظایف خانگی و اجتماعی آنان فراهم آورند. تاسیس شبکه وسیع شیرخوارگاه‌ها، کودکانستان‌ها، دبستان‌ها، غذاخوری‌ها و غیره را می‌توان از جمله این بنیادهای ضرور دانست که زنان را در انجام وظایف اجتماعی شان یاری می‌دهند.

دین اسلام در طلوع خود، منجی و رهایی‌بخش زنان بوده، قانون اساسی جمهوری اسلامی نیز باید رهاکننده زنان از زنجیر قوانین ارتجاعی و تبعیض‌گرا باشد و به ایجاد محمل‌های ضرور برای برابری واقعی زن و مرد، که برابری انسان‌هاست، یاری رساند.